

Αληθινές ζωές: η ιστορία της Mong Meon

Mong Meon, Battambang, Cambodia.

Photo: Nicolas Axelrod/ActionAid

Ο σύζυγος της Meon πέθανε από AIDS το 2001. Πολύ σύντομα ανακάλυψε ότι ήταν και η ίδια οροθετική. «Μετά το θάνατο του συζύγου μου, οι γείτονές μου έπαψαν να είναι καλοί μαζί μου. Διέδιδαν πολλά για εμένα και την οικογένειά μου και καλούσαν τον κόσμο να μην αγοράζει το φαγητό που ετοιμάζα». Το προσωπικό του προγράμματος της πρόσφερε στήριξη. «Με βοήθησαν να

καταλάβω τη φύση της νόσου και με ενημέρωσαν σχετικά με τα πράγματα που θα μπορούσα να κάνω για να παραμείνω υγιής. Μου είπαν επίσης ότι υπήρχαν πολλές ακόμα γυναίκες στην ίδια θέση με μένα. Αυτή ήταν πραγματικά η στιγμή που άρχισε να αλλάζει η ζωή μου».

Η Meon είναι τώρα λειτουργός της κοινότητας και ενημερώνει ανθρώπους για το HIV/AIDS και το πως να διατηρούνται υγιείς. Το πρόγραμμα τη βοήθησε ακόμη να ξεκινήσει μια δική της επιχείρηση καλλιέργειας μανιταριών. Με το εισόδημα που κερδίζει αγοράζει φαγητό, στέλνει τα παιδιά της στο σχολείο και επενδύει τα υπόλοιπα στην επιχείρησή της. Χωρίς την υποστήριξη του προγράμματος η Meon δηλώνει:

«Δεν ξέρω με ποιο τρόπο θα είχα επιβιώσει. Έγινα πιο δυνατός άνθρωπος και γνώρισα πολλούς καλούς ανθρώπους που είναι τώρα φίλοι μου. Ευχαριστώ την ActionAid και όλους τους ανθρώπους που στηρίζουν το έργο της».

Καμπότζη: Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και φροντίδα για γυναίκες και ορφανά με HIV/AIDS

Η πραγματικότητα: Η Καμπότζη διατηρεί ένα από τα υψηλότερα ποσοστά HIV/AIDS σε ολόκληρη την Ασία, με πιο ευπαθείς ομάδες εκείνες των γυναικών και των παιδιών.

Ο στόχος: η παροχή στήριξης και η εξασφάλιση ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης σε 350 γυναίκες και 500 ορφανά εξαιτίας του HIV/AIDS, προκειμένου να ζήσουν όσο το δυνατόν καλύτερα.

Yun Try, 7 ετών, μαζί με τη μητέρα του Touch Sim, στο σχολείο για τα ορφανά και ευπαθή παιδιά της περιοχής Battambang, Καμπότζη.

Photo: Nicolas Axelrod/ActionAid

Το HIV/AIDS στην Καμπότζη

Οι μισές σχεδόν από τις μολύνσεις του ιού στην Καμπότζη καταγράφονται σε γυναίκες που δεν γνώριζαν ότι οι σύζυγοί τους ήταν φορείς.

Οι απομακρυσμένες κοινότητες στερούνται πρόσβασης σε ενημέρωση σχετικά με τον ιό του AIDS, γεγονός που αυξάνει τον κίνδυνο των μολύνσεων. Εδώ λοιπόν, αν τυχόν κάποιος μολυνθεί με τον ιό, είναι αρκετά δύσκολο να προμηθευτεί την κατάλληλη φαρμακευτική αγωγή παρόλο που διατίθεται δωρεάν. Ταυτόχρονα, η ελλιπής και φτωχή σε θρεπτικά συστατικά τροφή επιταχύνει ταχύτατα την εξέλιξη της ασθένειας, με αποτέλεσμα οι ασθενείς να νιώθουν πολύ αδύναμοι να εργαστούν και να εξασφαλίσουν τροφή για τις οικογένειές τους.

Στην Καμπότζη μόνο, ο αριθμός των παιδιών που έχουν μείνει ορφανά εξαιτίας του ιού αγγίζει τις 60.000. Χωρίς να έχουν πια κανένα να τα φροντίσει, τα περισσότερα από τα παιδιά αυτά θα καταλήξουν στους δρόμους, μακριά από το σχολείο και αντιμέτωπα με τον σοβαρό κίνδυνο της κακοποίησης.

Η Καμπότζη σήμερα

- Ο συνολικός πληθυσμός ανέρχεται στα 14,4 εκατομμύρια.
- Το προσδόκιμο ζωής είναι τα 59 χρόνια.
- Μόνο το 44% των γεννήσεων πραγματοποιείται και παρακολουθείται από εξειδικευμένο ιατρικό προσωπικό.
- Στα 1.000 παιδιά, τα 82 από αυτά θα πεθάνουν πριν κλείσουν το 5 έτος της ηλικίας τους.
- Η ActionAid δραστηριοποιείται παράλληλα σε πολλές διαφορετικές κοινότητες στην Καμπότζη από το 2004, βελτιώνοντας σημαντικά τα εισοδήματα των κατοίκων, παρέχοντας τους πρόσβαση σε καλλιεργήσιμη γη, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και εκπαίδευση.

Αληθινές ζωές: η ιστορία της Ne

Srey Ne, 10 ετών, Battambang, Καμπότζη

Photo: Nicolas Axelrod/ActionAid

Η δεκάχρονη Ne είναι ένα από τα ορφανά παιδιά εξαιτίας του AIDS και τώρα ζει μαζί με τη θετή της μητέρα Ty, στο χωριό Thnom, της περιοχής Battambang.

«Η μητέρα μου χειρότερη ολόένα και περισσότερο», θυμάται η Ne «και είχε πυρετό πολύ συχνά». «Φοβόμουν πάρα πολύ στη σκέψη ότι η μητέρα μου θα άφηνε μόνες εμένα και την αδερφή μου».

Όταν η μητέρα της Ne πέθανε, η ActionAid σε συνεργασία με την τοπική οργάνωση DCWO, της παρέιχαν στο νέο της πια σπίτι, όλη την απαραίτητη υποστήριξη, εξασφαλίζοντάς της σχολικό εξοπλισμό -από στυλό και μολύβια μέχρι την σχολική της τσάντα- προκειμένου να της δοθεί η ευκαιρία να πάει στο πλησιέστερο σχολείο του χωριού.

«Όταν μεγαλώσω, θα ήθελα να γίνω δασκάλα και να διδάσκω παιδιά ή γιατρός προκειμένου να βοηθώ ανθρώπους που είναι ασθενείς», εξομολογείται η Ne.

Πώς μπορείτε να βοηθήσετε

Το πρόγραμμα

Το συγκεκριμένο πρόγραμμα θα προσφέρει σε κάποιες από τις πλέον ευάλωτες γυναίκες και παιδιά της Καμπότζης συμβουλές, ενημέρωση, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, κατάλληλη εκπαίδευση και τη στήριξη προκειμένου να αποκτήσουν τα αναγκαία για τη συντήρησή τους που αυτή τη στιγμή χρειάζονται περισσότερο από οτιδήποτε άλλο.

Τι θα προσφέρει αυτό το πρόγραμμα:

- Θα παρέχει κατ' οίκον νοσηλεία και φροντίδα σε 350 γυναίκες και 500 παιδιά που ζουν με HIV/AIDS –εξειδικευμένο προσωπικό θα τους προσφέρει βασική ιατρική περίθαλψη, εξετάσεις καθώς και κατάλληλη συμβουλευτική, ώστε να γίνουν και οι ίδιοι με τη σειρά τους θεραπευτές, έχοντας πια τη δυνατότητα να απευθύνονται στα κέντρα υγείας όταν κρίνεται απαραίτητο.
- Θα εξασφαλίσει στα ορφανά παιδιά πρόσβαση σε ανεπίσημα σχολεία, που θα τα βοηθήσουν να αποκτήσουν βασική εκπαίδευση.
- Θα εκπαιδεύσει γυναίκες ώστε να θεραπεύουν τις λιγότερο σοβαρές ασθένειες, χρησιμοποιώντας γιατρικά από τοπικά βότανα.
- Θα οργανώσει εκπαιδευτικά σεμινάρια που θα δώσουν τη δυνατότητα στις κοινότητες να κατανοήσουν τη φύση του ιού και της ασθένειας, καθώς και τους τρόπους πρόληψής τους, μειώνοντας έτσι το ποσοστό της μόλυνσης και του κοινωνικού στίγματος.
- Θα ενισχύσει τις γυναίκες με την κατάλληλη εκπαίδευση να βελτιώσουν το βιοποριστικό επίπεδο της οικογένειάς τους. Μέσα στο πλαίσιο αυτό θα περιλαμβάνεται τόσο αγροτική εκπαίδευση όσο και εκμάθηση της ραπτικής και των εργόχειρων, ώστε να αποκτήσουν νέες δεξιότητες και να μπορούν να πουλούν τα προϊόντα τους στην αγορά.

Khat Seyha, 4, Kim Samnang, 10, Vy Davith, 6, στο σχολείο για τα ορφανά και ευπαθή παιδιά της Battambang, Καμπότζη.

Photo: Nicolas Axelrod/ActionAid

Τι μπορούν να εξασφαλίσουν τα χρήματά σας

7€

αρκούν για την αγορά της σχολικής ποδιάς και του σχολικού εξοπλισμού ενός ορφανού παιδιού από το AIDS.

14€

αρκούν για να πληρωθεί για ένα ολόκληρο μήνα ένας εθελοντής δάσκαλος που θα διδάξει τα ορφανά και τα ευπαθή παιδιά.

68€

αρκούν για να εκπαιδευτεί μια γυναίκα που ζει με HIV/AIDS ώστε να μάθει να καλλιεργεί τη γη και να εκτρέφει ζώα.

290€

αρκούν για να πληρωθούν για έναν ολόκληρο χρόνο τα σεμινάρια της κοινότητας σχετικά με το HIV/AIDS, τη βασική ιατρική περίθαλψη και τα δικαιώματα των ορφανών παιδιών.

1.480€

αρκούν για να στρατολογηθούν 12 οροθετικές γυναίκες και να εκπαιδευτούν ως κοινοτικοί λειτουργοί.

6.000€

αρκούν για να εξασφαλιστεί κατ' οίκον νοσηλεία σε 240 γυναίκες και 500 ορφανά παιδιά που είναι φορείς του ιού.